

การขุนโคลูกผสมอเมริกันบราห์มันโดยเกษตรกรรายย่อย

Fattening of American Brahman Crossbred by Small Farmers

ปรารอนา พฤษะศรี¹ สมศักดิ์ เปรียบพร้อม² ชลสิทธิ์ เจตนาแสน
และสมทบ ชันทอง¹

Prattana Prucasri, Somsak Priabprom, Cholasit Janasan and Somtop Kantong

ABSTRACT

Ten small farmers from each of the two villages of Kamphaeng saen district Nakhon Pathom province were selected to fatten beef cattle of Native X American Brahman crossbred. Each farmer was to fatten two cattle. This research was designed to find the growth rate (or average daily gain) and the feed efficiency of the cattle fattened by small farmers as well as the income obtained from fattening the animals and the willingness of the small farmers to continue the fattening. The period of this project was during the year of 1986 - 1988.

This research project revealed that during the period of 6 - 8 months of fattening, the steers growth rate resulted from fattening in the earlier period was higher than that in the later period. The average daily gains (ADG) throughout fattening of younger and older steers were 0.675 and 0.715 kg/head/day respectively. In each day, a steer consumed 3.9 kgs of concentrate and 18.74 kgs of roughage. In other words, the total daily dry matter consumed by a steer was 7.24 kgs/head/day or about 2.32% of its body weight.

As for the feed efficiency, it was found that a steer required 10.18 kgs of dry matter to gain 1 k.g. of its body weight. In addition, regarding cost and income, it was found that fattening a steer needed the cost of about 9,000 baht and it yielded the net income of 2,000 - 3,000 baht. If the costs in kind, namely, labor, building, roughage, and etc. were excluded, the net income would increase to about 4,000 baht. All small farmers were satisfied with the obtained profit because it was higher as compared to those of their main occupations, namely, sugarcane growing and rice farming. However, when this project was terminated, it was found that only two from ten small farmers decided to keep on cattle fattening. The most important problem causing them to stop cattle fattening was lack of investment. The other problems were rarity of steers and the increasing price of the steers to be fattened.

¹ ภาควิชาสัตวบาล คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Dept. of Animal Science, Faculty of Agriculture, Kasetsart University, Bangkok 10900, Thailand.

² ภาควิชาเศรษฐศาสตร์เกษตร คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Dept. of Agricultural Economics, Faculty of Economics and Business Administration, Kasetsart University, Bangkok 10900, Thailand.

Therefore, it can be concluded that fattening of beef cattle as additional occupation to small farmers yields the satisfactory income. However, the feasibility of this business depends on close supervision since small farmers are always faced with many problems of fattening.

บทคัดย่อ

ได้คัดเลือกเกษตรกรใน 2 หมู่บ้านของ อำเภอ กำแพงแสน จังหวัดนครปฐม จำนวนหมู่บ้านละ 10 ราย ให้เลี้ยงโคขุนรายละ 2 ตัว โคที่ใช้โคลูกผสมพื้นเมือง $\times$ บราห์มัน เพื่อจะหาคำตอบว่าการเลี้ยงโคขุนในสภาพที่แท้จริงของเกษตรกรรายย่อยนั้น โควมีการเจริญเติบโตและประสิทธิภาพการใช้อาหารเป็นอย่างไรบ้าง ตลอดจนเกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการประกอบอาชีพหลักหรือไม่ การทดลองได้ดำเนินการในระหว่างปี พ.ศ. 2529 - 2531 ผลปรากฏว่า ในการขุนโค 6 - 8 เดือน ช่วงแรก ๆ ของการขุนโคจะมีอัตราการเจริญเติบโตต่ำกว่าช่วงปลายของการขุน แต่เมื่อสรุปผลตลอดระยะเวลาขุน 1.0 ปี อัตราการเจริญเติบโตของโครุ่นเล็ก และโครุ่นใหญ่เท่ากับ 0.675 และ 0.715 กิโลกรัม/ตัว/วันตามลำดับ ในแต่ละวันโคจะกินอาหารขึ้น 3.9 กิโลกรัม และกินหญ้า 18.74 กิโลกรัม หรือเมื่อคิดอาหารรวมทั้งหมดที่โคกินในรูปวัตถุดิบแห้งจะได้เท่ากับ 7.24 กิโลกรัม/ตัว/วัน หรือ 2.32 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว สำหรับประสิทธิภาพการใช้อาหาร พบว่าโคต้องกินอาหารเมื่อคิดในรูปวัตถุดิบแห้งรวม 10.18 กิโลกรัม จึงเปลี่ยนเป็นน้ำหนักตัวได้ 1 กิโลกรัม ส่วนค่าใช้จ่ายและรายได้ของเกษตรกรนั้น พบว่าในการขุนโค 1 ตัว จะต้องลงทุน 9 พันบาทเศษ และมีรายได้สุทธิตัวละ 2 - 3 พันบาท แต่ถ้าคิดเฉพาะต้นทุนที่เป็นค่าเงินสดแล้วเกษตรกรจะเหลือรายได้สุทธิเพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขประมาณ 4 พันบาท ซึ่งเกษตรกรทุกรายพอใจ เพราะเป็นรายได้ที่ค่อนข้างสูง เมื่อเทียบกับอาชีพหลักคือ การปลูกอ้อยและทำนา แต่เมื่อสิ้นสุดโครงการวิจัยแล้วมีเกษตรกรตัดสินใจ

เลี้ยงโคขุนต่อเพียง 2 ใน 10 ราย ปัญหาสำคัญที่สุดเนื่องจากขาดเงินทุน ปัญหารองลงมาคือ ลูกโคที่จะซื้อ เข้ายูเนี่ยนและราคาแพงขึ้นมาก ดังนั้นจึงต้องสรุปได้ว่า การเลี้ยงโคขุนเป็นอาชีพเสริมสำหรับเกษตรกรรายย่อย ทำให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างแน่นอนถึงจริง แต่จะสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อมีองค์ประกอบที่ครบถ้วน ถือเป็นพี่เลี้ยงอย่างใกล้ชิด เพราะการเลี้ยงโคขุนมีปัญหามากมาย ๆ ด้าน

บทนำ

การเลี้ยงโคขุนเป็นอาชีพเสริมสำหรับเกษตรกรรายย่อย มีความเป็นไปได้สูง และได้ผลตอบแทนเป็นที่พอใจ (Prattana 1987) แต่ทำการเปรียบเทียบการเจริญเติบโต และประสิทธิภาพการใช้อาหารของโค 3 สายพันธุ์ ที่มีอยู่ในเมืองไทยค่อนข้างมากคือ โคพื้นเมือง โคลูกผสมพื้นเมือง $\times$ บราห์มัน และโคลูกผสมพื้นเมือง $\times$ ชาร์โรเลส์ พบว่าโคพื้นเมืองมีการเจริญเติบโตและประสิทธิภาพการใช้อาหารด้อยที่สุด ในขณะที่โคลูกผสมพื้นเมือง $\times$ บราห์มัน กับโคลูกผสมพื้นเมือง $\times$ ชาร์โรเลส์ นั้นไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Prattana, et al. 1990) ถึงแม้ว่ารายได้จากการขุนโคลูกผสมชาร์โรเลส์จะสูงกว่าการขุนโคลูกผสมบราห์มันอยู่บ้าง แต่ในสภาวะปัจจุบันนี้ (ปี 2529 - 30) การจัดหาโคลูกผสมชาร์โรเลส์ มาขุนนับเป็นเรื่องค่อนข้างยาก เพราะมีอยู่จำนวนน้อย และมีเงินแพงแต่สูงเท่านั้น ต่างจากโคลูกผสมบราห์มันซึ่งมีจำนวนมากพอควร และมีกระจายอยู่ทั่วประเทศ ดังนั้นในการแนะนำส่งเสริมให้เกษตรกรเลี้ยงโคขุนจึงควรมุ่งไปที่พันธุ์ลูกผสมบราห์มันเป็นอันดับแรก การศึกษา

ครั้งนี้เป็นการหาข้อมูลในการขุนโคลูกผสมบราห์มัน ในสภาพที่แท้จริงของเกษตรกรรายย่อยว่าได้มีการเจริญเติบโตและประสิทธิภาพการให้อาหารอย่างไรบ้าง และท้ายที่สุดคือต้องการทราบว่า การเลี้ยงโคขุนจะทำให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการประกอบอาชีพหลัก และมีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของเกษตรกรอย่างไรบ้าง

อุปกรณ์และวิธีการ

หลักการและขั้นตอนการศึกษา

1. คัดเลือกเกษตรกรที่ประสงค์จะร่วม “โครงการขุนโคลูกผสมอเมริกันบราห์มัน” โดยผู้ที่ร่วมโครงการฯ ต้องมีความสนใจที่จะเลี้ยงโคขุน ยินดีปฏิบัติตามคำแนะนำ ยินดีให้เจ้าหน้าที่ของโครงการฯ ทำการเก็บข้อมูลต่าง ๆ และมีที่ดินอย่างน้อยครึ่งไร่สำหรับปลูกหญ้า
2. ให้เกษตรกรซื้อโคจากทางโครงการฯ ไปเลี้ยงขุนรายละเอียด 2 ตัว (ซื้อเงินเชื่อในราคาปกติโลกรับละ 18 บาท)
3. ให้เกษตรกรปลูกหญ้าและจัดเตรียมโรงเรือนพร้อมทั้งอุปกรณ์ที่จำเป็นเอง ส่วนอาหารขี้หมูให้เกษตรกรซื้อจากทางโครงการฯ ในราคาปกติโลกรับละ 2 บาท (ซื้อเงินเชื่อ)
4. ทางโครงการฯ ส่งนักวิจัยออกไปให้คำแนะนำและเก็บข้อมูลต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาที่โคอยู่กับเกษตรกร
5. ให้เกษตรกรเข้าร่วมเป็นสมาชิก “กลุ่มผู้เลี้ยงโคขุนเกษตร” เมื่อโคขุนของเกษตรกรพร้อมที่จะส่งตลาดได้แล้ว ก็ให้ส่งโคไปจำหน่ายแก่ตลาด ซึ่งทาง “กลุ่มผู้เลี้ยงโคขุนเกษตร” เป็นผู้จัดหา ในการทดลองครั้งนี้ทำการจำหน่ายให้แก่บริษัทเฟรลด์ฟู้ด จำกัด ซึ่งเกษตรกรได้ราคา 60 บาท ต่อโคโลกรับน้ำหนักซากสด

6. เงินที่ได้จากการจำหน่ายโคขุน ทางโครงการฯ ทำการหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ อันได้แก่ ค่าตัวโค ค่าอาหารขี้หมู ค่าเวชภัณฑ์ เป็นต้น เงินส่วนที่เหลือเป็นของเกษตรกร

สถานที่ เกษตรกรผู้ร่วมโครงการและระยะเวลา

1. หมู่ 2 ตำบลทุ่งบัว อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม (หมู่ที่ I) อาชีพหลักของเกษตรกรในหมู่บ้านนี้คือ การทำไร่อ้อย เกษตรกรที่ร่วมโครงการฯ มีจำนวน 10 ราย ทำการทดลองตั้งแต่เดือนตุลาคม 2529 ถึง กันยายน 2530
2. หมู่ 5 ตำบลดอนข่อย อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม (หมู่ที่ II) อาชีพหลักของเกษตรกรในหมู่บ้านนี้คือ ทำนา เกษตรกรที่ร่วมโครงการฯ มีจำนวน 5 ราย ทำการทดลองตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2530 ถึง พฤษภาคม 2531

หมายเหตุ

1. ในระยะเริ่มต้นได้ทำการคัดเลือก หมู่ 2 ตำบลทุ่งบัว และหมู่ 9 ตำบลทุ่งกระพังโหม เป็นสถานที่ทดลอง แต่เนื่องจากเกิดมีปัญหาทางสังคมในหมู่บ้านหลัง จึงจำเป็นต้องเปลี่ยนหมู่บ้านเป็น หมู่ 5 ตำบลดอนข่อย เป็นเหตุให้การทดลองในหมู่ II ต้องล่าช้ากว่าที่ควรจะเป็น
2. เป้าหมายเดิมของโครงการฯ ต้องการเกษตรกรเข้าร่วมโครงการฯ หมู่บ้านละ 10 ราย แต่ในความเป็นจริงเกษตรกรที่ร่วมโครงการฯ ในหมู่ II มีเพียง 5 ราย เพราะอีก 5 ราย ปลูกหญ้าล้มเหลว (ขาดความตั้งใจ)

สัตว์ทดลอง

โคลูกผสมพื้นเมือง × บราห์มันเพศผู้ ซึ่งทาง

โครงการฯ จัดซื้อมาจาก อำเภอลำขุนทด จังหวัดนครราชสีมา เนื่องจากไม่มีพันธุ์ประวัติจึงไม่สามารถทราบระดับเลือดและอายุที่แท้จริงได้ แต่จากลักษณะภายนอกพอจะประมาณได้ว่ามีระดับเลือดของพันธุ์รามห์มีว่ประมาณ 50 - 75 เปอร์เซ็นต์ ขนาดและอายุของโคแบ่งได้เป็น 2 ระดับคือ โคนาขนาดเล็กอายุประมาณ 1.5 ปี น้ำหนักประมาณ 180 - 200 กิโลกรัม และโคนาขนาดใหญ่อายุประมาณ 2 ปี น้ำหนักประมาณ 250 - 280 กิโลกรัม

อาหาร

อาหารหยาบ แนะนำให้เกษตรกรปลูกหญ้ากินนีสายละ 2 งาน แต่ในความเป็นจริงเกษตรกรส่วนใหญ่ปลูกได้ไม่ถึงกำหนดที่แนะนำ (ยังไม่เห็นความสำคัญ) ดังนั้นหลายรายจึงต้องหากี๋ยหยาบธรรมชาติ หรือยอดอ้อย เติมเต็มจากหญ้ากินนีที่ปลูก

อาหารข้น ทางโครงการฯ จัดผสมให้โดยให้มีโปรตีนทั้งหมด 14% และไขมันย่อยได้ 76% ซึ่งสูตรอาหารข้น ปรากฏใน Table 1

Table 1 The concentrate composition.

raw materials	amount of concentrate (kg)
ground corn	95.8
urca	2.2
bone meal	1
salt	1
sulfur	0.1
	100.1

การจัดเตรียมโคก่อนขุน

หลังจากขนย้ายโคมาจากจังหวัดนครราชสีมาแล้ว ทำการสักบริเวณไวน้ในคอกพักสัตว์ ณมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน เป็นเวลา 7 วัน ในระหว่างนั้นได้ทำการตอน ที่ดัดขึ้นมืองันโรค

ถ่ายพยาธิ และฝังสอริโมเมริงการเจริญเติบโต แล้วให้เกษตรกรจับฉลากเลือกโคและ ๑ ตัว แล้วขนย้ายไปเลี้ยงแต่ละบ้าน

การเลี้ยงดู

เลี้ยงแบบขังคอก ให้อาหารข้นในปริมาณดัง Table 2 โดยแบ่งให้ 2 ครั้งต่อวัน เช้าและเย็น ให้กินหญ้าหรืออาหารหยาบอื่น ๆ เต็มที่ ทุกรายมีมุ้งเพื่อป้องกันยุง บางรายพื้นคอกเป็นคอนกรีต บางรายเป็นพื้นดิน

Table 2 Daily feed consumption.(kg/day)

cattle's weight (kg)	amount of the concentrate (kg/day)
150	2.5
200	3.0
250	3.5
300	4.0
350	5.0
400	6.0
450	7.0

การเก็บข้อมูล

1. ชั่งน้ำหนักโคก่อนทดลองและชั่งซ้ำทุก ๆ 2 เดือน โดยใช้เครื่องชั่งเคลื่อนที่
2. วัดรอบอกโคเดือนละ 1 ครั้ง
3. ชั่งน้ำหนักอาหารข้นที่ให้กินทุก ๆ วัน ส่วนอาหารหยาบชั่งน้ำหนักเดือนละ 1 ครั้ง
4. บันทึกค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของเกษตรกร เพื่อใช้ในการคำนวณหาต้นทุน - กำไร

ผลและวิจารณ์

1. การเจริญเติบโตของโค

จาก Table 3 พบว่าน้ำหนักโคก่อนขุนรุ่นเล็กขณะเริ่มเข้าขุนน้อยกว่าโครุ่นใหญ่เกือบ 80 กิโลกรัม (193.27 และ 270.71 กิโลกรัมตามลำดับ) และอัตรา

การเจริญเติบโตของโครุ่นเล็กที่ต่ำกว่าของโครุ่นใหญ่ เล็กน้อย (0.675 และ 0.758 กิโลกรัม/ตัว/วัน) ดังนั้นระยะเวลาในการขุนโคเล็กจึงยาวนานกว่าโครุ่นใหญ่เกือบ 2 เดือน เป็นที่น่าสังเกตว่า โคขุนในหมู่ II มีอัตราการเจริญเติบโตต่ำกว่าโคขุนหมู่ I ทั้งโครุ่นเล็ก และรุ่นใหญ่ ทั้งนี้เพราะหมู่ II ทดลองหลังหมู่ I และได้รับประสบการณ์จากหมู่ I จึงจัดเตรียมแปลงหญ้าไว้ อย่างเพียงพอ อย่างไรก็ดีตามพอจะสรุปได้ว่าเกษตรกร รายต่ออ้อยเลี้ยงโคขุนพันธุ์ลูกผสมอเมริกันบริกัมมีมัน น้ำหนักเริ่มขุน 230 กิโลกรัม ขุนส่วหนัก 410 กิโล-กรัม ในเวลา 261 วัน โคเจริญเติบโต 0.7 กิโลกรัม/ตัว/วัน

2. ปริมาณอาหารที่โคกินและประสิทธิภาพการ ใช้ประโยชน์ของอาหาร

ในการทดลองครั้งนี้ได้จำกัดอาหารขึ้นตามน้ำ-หนักโค (ดังรายละเอียดในวิธีการ) ดังนั้นในระยะ แรก ๆ ของการขุนโคจะได้รับอาหารขึ้นน้อยกว่าใน ระยะหลัง ๆ แต่เมื่อคิดเฉลี่ยตลอดการทดลองปรากฏว่า โครุ่นเล็กกินอาหารขึ้นตัวละ 3.4 กิโลกรัม/วัน ส่วนอาหารขยาย (หญ้า) ให้กินไม่จำกัด พบว่าโครุ่น

เล็กกินหญ้าตัวละ 18.25 กิโลกรัม/วัน เมื่อคิดเป็น น้ำหนักวัตถุดิบแห้งรวมทั้งอาหารข้นและหญ้า พบว่าโครุ่น เล็กกินได้ 6.84 กิโลกรัม/ตัว/วัน หรือ 2.43 เปอร์เซ็นต์ ของน้ำหนักตัว ข้อมูลต่าง ๆ ที่เสนอมาข้างต้นนี้ ตัวเลขที่ได้จากหมู่ II สูงกว่า หมู่ I เล็กน้อย ทั้งนี้เพราะ โคที่เริ่มขุนในหมู่ II มีน้ำหนักมากกว่า หมู่ I เล็กน้อย เช่นกัน สำหรับโครุ่นใหญ่พบว่ากินอาหารขึ้นตัวละ 4.42 กิโลกรัม/วัน และกินอาหารขยายตัวละ 19.26 กิโลกรัม/วัน เมื่อคิดเป็นน้ำหนักวัตถุดิบ แห้ง รวมทั้งอาหาร ข้นและหญ้าจะได้เท่ากับ 7.67 กิโลกรัม/ตัว/วัน ซึ่ง มากกว่าที่โครุ่นเล็กกิน แต่เมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของ น้ำหนักมีชีวิต โครุ่นใหญ่มีค่าเท่ากับ 2.32 เปอร์เซ็นต์ (Table 4) ซึ่งกลับน้อยกว่าโครุ่นเล็ก ทั้งนี้เพราะเป็น ความจริงที่ว่าโคเล็กยอมกินอาหารเมื่อที่มอบให้น้ำหนัก ตัวได้มากกว่าโคใหญ่ อย่างไรก็ดีเมื่อกัดเฉลี่ยรวม จากโคทั้งหมด ปรากฏว่าโคกินอาหาร 7.24 กิโลกรัม/ ตัว/วัน (2.32% ของน้ำหนักตัว) ซึ่งใกล้เคียงกับที่ Prattana *et al.* (1990) ได้ทำการทดลองกับโคลูกผสม บริกัมมีมันเช่นเดียวกันคือ มีค่าเท่ากับ 6.79 กิโลกรัม/ ตัว/วัน (2.30% ของน้ำหนักตัว)

Table 4 Feed consumption. (kg/hd/day)

	Fresh basis		Dry basis		
	Concentrate	Roughage	Concentrate	Roughage	Combine (% of body wt.)
Younger steers					
Village I	3.19 ± 0.21	15.93 ± 1.36	2.97 ± 0.55	3.50 ± 0.17	6.47 ± 0.70 (2.5)
Village II	3.83 ± 0.51	22.90 ± 1.0	3.27 ± 0.45	4.31 ± 0.49	7.58 ± 0.42 (2.55)
Average	3.40 ± 0.45	18.25 ± 3.61	3.07 ± 0.52	3.77 ± 0.49	6.84 ± 0.81 (2.43)
Older steers					
Village I	4.22 ± 0.23	17.74 ± 0.79	3.67 ± 0.19	3.63 ± 0.15	7.3 ± 0.21 (2.14)
Village II	4.93 ± 0.44	23.05 ± 0.66	4.25 ± 0.48	4.37 ± 0.32	8.62 ± 0.49 (2.28)
Average	4.42 ± 0.44	19.26 ± 2.30	3.83 ± 0.39	3.84 ± 0.40	7.67 ± 0.68 (2.24)
Average off all	3.90 ± 0.68	18.74 ± 3.15	3.44 ± 0.60	3.80 ± 0.44	7.24 ± 0.85 (2.32)

Table 5 Feed efficiency. (DM, kg)

	Month				Average
	0 - 2	2 - 4	4 - 6	6 - 8	
Younger steers					
Village I	8.26 ± 1.07	10.04 ± 2.95	10.30 ± 2.53	17.32 ± 5.04	10.00 ± 0.76
Village II	8.59 ± 2.53	7.45 ± 1.27	10.38 ± 4.26		10.47 ± 2.26
Average	8.37 ± 1.61	9.17 ± 2.77	10.32 ± 2.94		10.16 ± 1.38
Older steers					
Village I	8.00 ± 1.42	14.51 ± 4.21	9.18 ± 1.79		10.63 ± 1.52
Village II	7.56 ± 0.77	9.19 ± 2.41	13.60 ± 5.11		9.15 ± 1.11
Average	7.87 ± 1.25	12.99 ± 4.45	10.20 ± 3.24		10.21 ± 1.54
Average of all	8.13 ± 1.44	11.02 ± 4.10	10.26 ± 3.03		10.18 ± 1.43

สำหรับประสิทธิภาพการใช้อาหารนั้น พบว่าโดยส่วนใหญ่จะมีประสิทธิภาพการใช้อาหารในช่วงแรกของการขุนดีกว่าในช่วงกลางและช่วงปลายของการขุน ยกเว้นโครุ่นใหญ่ในหมู่บ้าน I พบว่าประสิทธิภาพการใช้อาหารในช่วงกลางของการขุนดีกว่าช่วงปลาย ทั้งนี้ถาถเป็นเพราะในระยะนั้นโคหมู่บ้าน I ขาดแคลนหญ้าสด จึงเป็นเหตุให้ย่อยล้อย และฟางทดแทนบางส่วน อีกทั้งเจ้าของเลี้ยงมีการปรับเปลี่ยนจัดตั้งคอก จึงไม่ค่อยได้เอาใจใส่ดูแลโคมากนัก อย่างไรก็ตามเมื่อคิดค่าเฉลี่ยรวมแล้ว โคขุนต้องใช้อาหารคิดเป็นน้ำหนักแห้ง 10.18 กิโลกรัม โดยการเปลี่ยนเป็นน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม (Table 5) ซึ่งมากกว่าผลการทดลองของ Prattada *et al.* (1990) เล็กน้อยคือ 9.35 กิโลกรัม

3. ต้นทุนและรายได้จากการเลี้ยงโคขุน

การเลี้ยงโคขุนโดยเกษตรกรรายย่อย ส่วนใหญ่จะไม่คำนึงถึงต้นทุนค่าแรงงาน ค่าหญ้า และค่าที่ดิน เพราะเป็นเพียงอาชีพเสริมซึ่งใช้ภูมิกรณและแรงงานที่มีอยู่ในครัวเรือน อีกทั้งการเลี้ยงโคขุนในครั้งนี้เกษตรกรไม่ต้องเสียค่าคอกมีเงินกู้ เพราะทางโครงการวิจัยเป็นผู้ลงทุนให้ก่อน ดังนั้นถ้าคิดต้นทุนและกำไรในรูป

เงินสดแล้ว เกษตรกรในหมู่บ้าน I จะต้องใช้เงิน 7,893.91 บาท ในการเลี้ยงโคขุน 1 ตัว และจำหน่ายได้เป็นเงิน 11,195.35 บาท มีกำไรตัวละ 3,801.44 บาท หรือเดือนละ 437.95 บาท ในขณะที่เกษตรกรในหมู่บ้าน II ต้องลงทุนสูงกว่า เพราะราคาโคก่อนขุนแพงขึ้น คล้ายไรก็ตามเนื่องจากโคในหมู่บ้าน II มีคุณภาพดีกว่า และเกษตรกรในหมู่บ้าน II มีหญ้าที่ปลูกไว้ได้อย่างเพียงพอ (ได้รับยกยืมจากหมู่บ้าน I) โคจึงมีอัตราการเจริญเติบโตสูงกว่า และประสิทธิภาพการใช้อาหารดีกว่า เป็นผลให้เกษตรกรในหมู่บ้าน II ได้กำไรมากกว่าหมู่บ้าน I กล่าวคือมีต้นทุนตัวละ 8,205.78 บาท และจำหน่ายได้ 12,695 บาท กำไรตัวละ 4,489.22 บาท หรือเดือนละ 437.95 บาท กำไรที่ได้จากเกษตรกรเลี้ยงโคขุนดังกล่าวในทั้งสองหมู่บ้าน นับว่ามากพอควรเมื่อเทียบกับการประกอบอาชีพทดแทนตัวอื่น ๆ แต่ถ้าหากคิดต้นทุนทางหลักเศรษฐศาสตร์คือ รวมต้นทุนที่ไม่เป็นเงินสดด้วยแล้ว ต้นทุนจะเพิ่มขึ้นเป็นตัวละ 9,376.53 บาท และ 9,628.16 บาท ในหมู่บ้าน I และ II ตามลำดับ ทำให้กำไรลดลงตัวละเกือบ 2,000 บาท คือ คงเหลือกำไรตัวละ 2,118.82 บาท และ 3,069.84 บาท ในหมู่บ้าน I และ II ตามลำดับ (Table 6)

Table 6 Cost and income from fattening beef cattle in village I and village II. (Baht/head)

	Village I			Village II		
	in cash	not in cash	Total	in cash	not in cash	Total
Variable cost						
Feeder steer ¹	4,113.9			4,803.60		
Concentrate (3 Bahts/kg)	2,934			2,963.49		
Deworming	40			50		
Rope	7			7		
Pasture	115.28	104.05		11.53	43.24	
Implant	70			70		
Labour		727.20			675.78	
Transportation	50			50		
Association fee	100			100		
Opportunity cost		444.26			403.86	
Total variable cost	7,430.18	1,275.51	8,705.69	8,055.62	1,127.88	9,183.50
Fixed cost						
Land		115.29			103.24	
Houseing depreciation	263.73	118.67		150.16	126.37	
Fixed equipment depreciation		98.75			32.99	
		74.44			28.90	
Total fixed cost	263.73	407.15	670.88	150.16	291.5	441.66
Total cost	7,693.91	1,682.66	9,376.57	8,205.78	1,419.38	9,625.16
Income						
Fattened cattle ²	11,495.35		11,495.35	12,695		12,695
Total income	11,495.35		11,495.35	12,695		12,695
Profit	3,801.44		2,118.78	4,489.22		3,069.84
Profit/month	437.95		224.10	574.06		392.56
% profit	49.41		22.50	54.71		31.89

¹ Feeder steers of village I in October, 1986 cost 18 Bahts/kilogram, for village II in May, 1987 cost 20 Bahts/kilogram

² Live price of fattened cattle, 50 Bahts/kilogram carcass weight

ถ้าหากจะเปรียบเทียบระหว่างโครุ่นเล็กกับโครุ่นใหญ่ พบว่าโครุ่นใหญ่ต้องลงทุนสูงกว่าคือ 8,852.22 และ 9,978.39 บาท ตามลำดับ อย่างไรก็ตามโครุ่นใหญ่มีน้ำหนักตัวตอนส่งขายมากกว่าจึงได้รายได้สูงกว่าคือ 10,952.73 และ 12,704.43 บาท ตามลำดับ อีกทั้งในสถานการณ์ราคาโคก่อนขุน ในปี 2529 - 30 นี้ ยังมีความต่างราคาระหว่างโคก่อนขุนกับโคขุนเสรีจอยู่มากพอควร จึงมีผลให้เกษตรกรโครุ่นใหญ่ได้กำไรสูงกว่า

คือตัวเลข 2,100.51 และ 2,726.07 บาท ตามลำดับ (Table 7)

4. ความเหมาะสมของการเลี้ยงโคขุนเป็นอาชีพที่เสริมสำหรับเกษตรกรรายย่อย

จากการสอบถามเกษตรกรผู้รับโครงการฯ ได้รับคำตอบที่น่าสนใจด้วยกันคือ การเลี้ยงโคขุนเป็นอาชีพเสริมนี้ไม่มีผลกระทบต่อเวลา และที่ดินสำหรับประกอบ

Table 7 Cost and income from fattening beef cattle, compare between younger and older steer, average data from 2 village.(Baht/head)

	Younger steers			Older steers		
	in cash	not in cash	Total	in cash	not in cash	Total
Variable cost						
Feeder steer ¹	3,670.67			5,003.14		
Concentrate (3 Bahts/kg)	2,862.20			3,029.76		
Deworming	43.33			42.86		
Rope	7			7		
Pasture	87.40	97.43		76.59	46.37	
Implant	70			70		
Labour		764.55			615.57	
Transportation	50			50		
Association fee	100			100		
Opportunity cost		422.79			436.53	
Total variable cost	6,890.60	1,284.77	8,175.37	8,379.35	1,098.47	9,477.82
Fixed cost						
Land		153.76			66.11	
Hoursing depreciation	214.68	143.30		230.95	97.99	
Fixed equipment depreciation		97.86			53.28	
		67.25			52.21	
Total fixed cost	214.68	462.17	676.85	230.95	269.59	500.54
Total cost	7,105.28	1,746.94	8,852.22	8,610.30	1,368.06	9,978.36
Income						
Fattened cattle ²	10,952.73		10,952.73	12,704.43		12,704.43
Total income	10,952.73		10,952.73	12,704.43		12,704.43
Profit	3,847.45		2,100.51	4,094.13		2,726.07
Profit/month	404.57		220.87	430.50		353.11
% profit	54.15		23.73	47.55		27.32
Cost of concentrate per 1 kg live weight gain	15.23		15.23	16.99		16.99

¹ Feeder steers of village I in October, 1986 cost 18 Bahts/kilogram, for village II in May, 1987 cost 20 Bahts/kilogram

² The price of fattened cattle, 50 Bahts/kilogram carcass weight

อาชีพหลักมากนัก แต่กลับทำให้รายได้รวมของครอบครัวเพิ่มขึ้นมากที่สุด เกษตรกรทุกรายต่างพอใจกับกำไรที่ได้ อย่างไรก็ตามเมื่อสิ้นสุดโครงการวิจัยในหมู่บ้านแล้ว หากเกษตรกรต้องการเลี้ยงโคขุนต่อไป เกษตรกรต้องลงทุนเองทุกอย่าง ต้องจัดหาลูกโคสำหรับขุนเอง ทางมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ยังคงให้เพียงการบริการ

ทางวิชาการและเทคนิค ส่วนอาหารข้นและการตลาดสามารถรับบริการจาก “กลุ่มผู้เลี้ยงโคขุนกำแพงแสน” โดยไม่มีปัญหาใด ๆ (ต้องสมัครเข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มผู้เลี้ยงโคขุนกำแพงแสน) บำรุงกว่าจากเกษตรกร 10 ราย มีเพียง 2 รายเท่านั้นที่ยังคงเลี้ยงโคขุนต่ออีก 1 รุ่น และเกษตรกรทั้ง 2 รายดังกล่าวมีแนว

โน้มน้าวจะเลิกเลี้ยงโคขุนในอนาคต โดยจะเปลี่ยนเป็นเลี้ยงแม่โคแทน

เหตุผลสำคัญที่สุดที่เกษตรกร 8 ราย ไม่เลี้ยงโคขุนต่อคือ ไม่มีเงินทุน เพราะการเลี้ยงโคขุนต้องลงทุนสูงเมื่อเทียบกับการทำอาชีพกบหรืออื่น ๆ เมื่อถามว่าทำไมไม่กู้ยืมจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ก็ได้รับคำตอบว่าทุกคนเป็นหนี้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์อยู่แล้ว จึงไม่สามารถกู้ยืมเพิ่มได้ เมื่อถามว่าทำไมไม่เอาเงินทุนที่ใช้ทำไร่ไว้อ้อมมาเลี้ยงโคขุนแทน เพราะได้กำไรมากกว่าการปลูกอ้อยหลายเท่าตัว ได้รับคำตอบว่าเงินทุนที่ใช้ปลูกอ้อยนั้นสามารถเบิกได้จากนายทุน (เจ้าของโคตัว) ช่วงสะดาคคือ เพียงแต่เอาโฉนดที่ดินไปไว้กับนายทุน เมื่อต้องการจะใช้เงินในการปลูกอ้อยหรือแม่เตี้ยจ้างปุ๋ยจะวิ่งก็สามารถเบิกจากนายทุนได้ทันที แต่มีข้อแม้ว่าผลผลิตอ้อยที่ได้นั้นต้องเข้าโคตัวของนายทุนคนดังกล่าว หลังจากหักเงินที่เบิกมาพร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 24 ต่อปีแล้ว เงินที่เหลือก็จะเป็นของเกษตรกร ซึ่งปกติมีเหลือไม่มากนัก อีกทั้งบางไร่ราคาอ้อยตกต่ำหรือประสบภัยธรรมชาติ เงินที่ขายอ้อยได้ไม่พอหักก็ต้องเพิ่มยอดหนี้ขึ้นมาอีก บางรายพัวพันเป็นดินพอกหางหมู จนในที่สุดก็ตกเป็นของนายทุนหรือจำใจต้องขายที่ดินให้แก่นายทุนเพื่อหักหนี้ เกษตรกรทุกรายทราบถึงขบวนการเช่นนี้ แต่ทุกรายก็ยังคงปฏิบัติเช่นนี้ต่อไป เพราะถึงแม้จะมีกำไรน้อยแต่ก็สะดวกสบาย และปลอดภัย ก็คือมีเงินใช้และขายได้แน่ ต่างกับการเลี้ยงโคขุนถึงแม้จะได้กำไรดีแต่ต้องจัดหาเงินทุนเอง นอกจากนี้ปัญหาเรื่องเงินทุนแล้ว การจัดซื้อตัวโคขุนเป็นปัญหาเรื่องเงินที่ต้องไปจัดซื้อจากแหล่งไกล ๆ และต้องมีควมชำนาญในการเลือกซื้อเกษตรกรทั้ง 8 ราย กล่าวเหมือนกันว่าถ้าหากโครงการฯ จัดหาตัวโคและอาหารมาให้ก่อนแล้วหักค่าใช้จ่ายกับเดือนจำหน่ายโค ถึงแม้จะต้องเสียดอกเบี้ยส่วนว่าการดูแลรักษาแล้วก็จะเลี้ยงโคขุนต่อไป

เกษตรกรอีก 2 ราย ในหมู่ 1 ซึ่งตัดสินใจเลี้ยงโคขุนต่ออีก 1 รุ่น แต่ละรายก็จัดการเป็นเลี้ยงรายละ 5 และ 18 ตัว โดยได้รับเงินกู้จากสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และธนาคารกรุงไทย ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าถ้าหากเกษตรกรสามารถหาแหล่งเงินกู้ได้ก็มีความสนใจจะเลี้ยงโคขุนต่อไป อย่างไรก็ตามหลังจากจำหน่ายโคขุนรุ่นที่ 2 นี้แล้ว เกษตรกรรายแรกตัดสินใจเลิกเลี้ยงโคขุน ด้วยเหตุผลที่ว่าถูกโคที่ระซื้อมามากยกยวบขึ้นและราคาแพงขึ้นมาก ทำให้ได้กำไรลดลงจึงเปลี่ยนมาเป็นเลี้ยงแม่โคแทน ส่วนรายหลังจะขายจนผลนี้ยังอยู่ในระหว่างการเลี้ยงโคขุนรุ่น 2 แต่มีแนวโน้มว่าจะไม่เลี้ยงโคขุนเพราะโคที่ซื้อมามีคุณภาพไม่ดี ทำให้การเจริญเติบโตช้าและขนาดเล็ก ซึ่งอาจจะไม่สามารถจำหน่ายในตลาดราคาสูงได้ จึงไม่แน่ใจว่าจะยังคงเลี้ยงโคขุนในรุ่นที่ 3 หรือไม่

จากบทเรียนในหมู่ 1 ดังนั้นในหมู่ 11 ซึ่งเริ่มทดลองหลังหมู่ 1 หลายเดือนจึงได้วางแผนงานใหม่โดยประชุมตกลงกับเกษตรกรว่าเจ้าของโคขุนในรุ่นที่ 2 ต่อไป ทางโครงการฯ จะให้ยืมเฉพาะค่าอาหารส่วนตัวโคเกษตรกรต้องซื้อเอง โดยเมื่อจำหน่ายโคชุดที่ 1 ไปแล้วถ้าไรที่ได้จะยังไม่มอบให้แก่เกษตรกร แต่ทางโครงการฯ จะนำเงินจำนวนนี้ไปซื้อโคมาให้ขุน ซึ่งเกษตรกรทุกรายยินดีปฏิบัติตามข้อตกลงนี้ ขณะรายงานผลมีเกษตรกรในหมู่ 11 อยู่ประมาณ 6 รายจะเลี้ยงโคขุนรุ่น 2 และมีแนวโน้มว่าการดำเนินงานเป็นไปได้ดีหากจะมีการเลี้ยงโคขุนในรุ่น 3 เกษตรกรก็จะสามารถใช้เงินของตนทั้งในการซื้อลูกโคและอาหาร อย่างไรก็ตามการดำเนินงานทุกอย่างได้แก่ การจัดซื้อลูกโค, จัดซื้ออาหาร และจัดจำหน่าย ทางโครงการฯ ต้องเป็นผู้จัดดำเนินการให้

5. สรุปผลของข้อเสนอแนะ

การเลี้ยงโคขุนเป็นอาชีพเสริมสำหรับเกษตรกรรายย่อย ทำให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นเพียงพอ

แต่จะสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อต้องมีองค์กรใดองค์กรหนึ่งเป็นผู้จัดการให้ในทุก ๆ ด้าน เช่น การจัดหาทุน, การจัดหาลูกโคสำหรับขุน, การจัดหาอาหาร, การแนะนำในการจัดการอย่างใกล้ชิด ตลอดจนการจัดจำหน่าย หากมีเอกชนเข้ามาจัดตั้งขึ้นการให้เกษตรกรรายย่อยเลี้ยงโคขุนทำนองเดียวกับในเรื่องการปลูกอ้อยดังกล่าว แล้วก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่น่าจะเป็นไปได้

เอกสารอ้างอิง

- Prattana Prucasari, Suntareporn Lisiricul, Smith Yimmonkol and Somtop Kuntong. 1987. Beef Production on Small Farms in Thailand. Proceedings On - farm Animal Research/Extension and Its Economic Analysis, Jan. 19 - 23, 1987. Los Baños Philippines.
- Prattana Prucasari, Sombat Srichun, Chainarong Kanthapanit and Somsak Priapphrom. 1990. Effect of Breed, Age and Type of Roughage on Growing - Finishing Steers. 28th Academic Conference, Jan. 29 - 31, 1990. Kasetsart University, Bangkok.